DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. Komendy Obwodowej w Janowie (w Polsce).

Prenumerata: kwartalnie 3 Korony. | Nr. 3. | Janów, dnia 1. Marca 1917.

Treść:

1. Objęcie Komendy obwodowej.

Z dniem 13. lutego 1917 objąłem Komendę obwodową.

C. i k. Komendant obwodu:

PEINLICH von IMMENBURG w. r.

Podpułkownik.

2. Roki urzędowe.

W miesiącu marcu odbędą się następujące roki urzędowe:

1) 19. marca o 10-tej przed poł. w Janowie w lokalu oddziału skarbowego dla gmin: Janów, Kawęczyn i Chrzanów.

2) 20. marca o 10-tej przed poł. w Magistracie miasta Kraśnika dla gmin: Kraśnik, Urzędów, Wilkołaz, Zakrzówek i Dzierzkowice.

3) 21. marca 1917 o 10-tej przed poł. w Urzędzie gminnym Gościeradów dla gmin: Annopol, Kosin, Zaklików i Gościeradów.

4) 22. marca o 10-tej przed poł. w Urzędzie gminnym Modliborzyce dla gmin: Potok, Brzozówka i Modliborzyce.

Co do wzięcia udziału na tychże rokach urzędowych obowiązują postanowienia Dz. U. Nr. 20 z 1./10. 1916, P. 7.

3. Akcya zapomogowa.

Z okazyi objęcia c. i k. Kom. obwodu Janowskiego asygnuje następujące zapomogi:

1. do rąk P. Leona Hempla ze Skorczyc właściciela dóbr Przewodniczącego Komitetu Ratunkowego:

C. i k. Jeneralna Gubernia Wojskowa w Polsce.

E. Nr. 40.400/16 ad.

MIARODAJNE CENY TARGOWE W OBWODZIE JANOWSKIM

na miesiąc luty 1917.

Ogłoszone **ceny** wytyczne mają za cel służyć sprzedającym i kupującym za ogólną wskazówkę przy oznaczeniu ceny kupna-sprzedaży od której wprawdzie nie bezwarunkowo jednakowoż w rególe odstąpić nie wolno. Jeżeli sprzedający nie wykaże przez c. i k. Komendę obwodową dostatecznych dowodów, dla których chciałby uzyskać wyższą cenę, naraża się na dochodzenie z powodu rozmyślnego podbijania cen. Ceny najwyższe **maksymalne** są to urzędownie ustanowione ceny, które pod żadnym warunkiem przekroczone być nie mogą, a ich przekroczenie stanowi samo przez się czyn karygodny, bez względu na poniesione koszta zakupu towaru i inne wydatki

Nazwa towaru	W handlu hurtownym					W handlu detailicznym					C. n. = Cena najwyższa
	Waga	K	h	Rub.	kop.	Waga	K	h	Rub.	kop.	
1. Mięso, wędzonka, tłuszcze i wędliny.											
Mięso woł. z kośćmi	1 Pud	56	—	18	98	1 Funt	1	60	—	54	
„ „ bez kości	„	62	—	21	02	„	1	80	—	61	
Polędwica	„	66	—	22	37	„	1	90	—	64	
Cielęcina	„	56	—	18	98	„	1	60	—	54	
Wieprzowina	„	65	—	22	03	„	1	80	—	61	
Słonina	„	102	—	34	58	„	3	—	1	02	
Sadło											
Smalec wieprz.	„	106	—	35	93	„	3	10	1	05	
Kiełbasa zwykła						„	2	50	—	85	
„ krakowska						„	3	—	1	02	
Salceson						„	2	40	—	81	
Szynka surowa						„	3	—	1	02	
2. Drób, ryby.											
Gęsi						1 szt. żywa	7	50	2	54	
Kaczki						„	4	—	1	35	
Kury						„	2	50	—	85	
Gęsi						1 Funt	1	20	—	40	
Kaczki						„	1	40	—	47	
Kury						„	1	20	—	40	
Karpy						„	1	50	—	51	
Szczupaki						„	1	70	—	58	
Śledzie sol.						„	1	20	—	40	
3. Produkta młynarskie i chleb.											
Mąka pszenna I. sorty						1 Funt		39		13	C. n.
Mąka pszenna II. sorty						„		25		08	C. n.
Mąka żytnia na chleb						„		22		07	C. n.
Pęcak						„		32		11	C. n.
Krupy						„		38		13	C. n.
Chleb żytni						„		20		07	C. n.
Chleb mięszany						„		18		06	C. n.
Fasola	1 Pud	7	30	2	47	„		22		07	
Bobik	„	5	30	1	80	„		16		05	
Groch	„	9	30	3	15	„		28		09	
4. Mleko, wytwory mleczne, jajka.											
Mleko nie zbierane*) z miasta						1 l	-	40	—	13	
Mleko nie zbierane*) z okolicy						„	—	30	—	10	
Mleko zbierane z miasta						„	—	20	—	07	
Mleko zbierane z okolicy						„	—	15	—	05	
Ser zwyczajny						1 Funt	—	50	—	17	
Masło deserowe						„	3	20	1	08	
Masło kuchenne						„	2	70	—	91	
Jajka (świeże) od producenta						1 Sztuka	—	14	—	04 1/2	
Jajka (świeże) od detail. kupca						„	--	16	—	05 1/2	
5. Towary korzenne.											
Kawa palona	1 Pud					1 Funt	8	20	2	78	
Cukier (w kostkach i raf. cukier)						„	1	16	—	39	
Cukier (krystal. nie raf.						„	1	20	—	40	
Herbata						„	12	—	4	07	

Nazwa towaru	W handlu hurtownym					W handlu detailicznym					C. n. = Cena najwyższa
	Waga	K	h	Rub.	kop.	Waga	K	h	Rub.	kop.	
Sól wiliczka.						1 Funt	—	12	—	04	
Sól niemiecka						„	—	12	—	04	
Pieprz czarny						„	8	80	2	98	
Kminek						„	1	40	—	47	
Ocet						1 l	—	80	—	27	
Miód						1 Funt	—	80	—	27	
6. Jarzyny.											
Ziemniaki	1 Pud	1	20	—	40	1 Funt	—	04	—	01	
Kapusta	„	1	70	—	58	„	—	05	—	01 1/2	
Marchew	„	2	70	—	91	„	—	08	—	03	
Buraki ćwikły	„	2	—	—	68	„	—	06	—	02	
Cebula	„	10	—	3	39	„	—	30	—	10	
Czosnek	„	35	—	11	86	„	1	—	—	34	
Chrzan	„	6	50	2	20	„	—	20	—	07	
Ogórki kiszone	1 Kopa	3	20	1	08	1 Sztuka	—	06	—	02	
Rajskie jabłka kiszone	„	4	20	1	42	„	—	08	—	03	
Kapusta kiszona	1 Pud	6	—	2	03	1 Funt	—	18	—	06	
7. Owoce.											
Jabłka	1 Pud	5	50	1	86	1 Funt	—	20	—	07	
Sliwki suszone	„	22	—	7	46	„	—	64	—	21	
Powidła	„	25	—	8	47	„	—	74	—	25	
8. Napoje.											
Wino	1 wiadro	32	--	10	85	1 l	3	—	1	02	
Piwo	„	11	50	3	90	„	1	20	—	40	
Wódka 50%	„					„			1	91	
Spirytus 95%	„					„			3	63	
Woda sodowa	„	5	—	1	69	„		30	—	10	
9. Bydło rzeźne.											
Woły	1 Pud	40	—	13	56						
Buhaje	„	36	—	12	20						
Krowy	„	36	—	12	20						
Jałownik	„	33	—	11	18						
Cielęta	„	29	—	9	83						
Świnie	„	51	—	17	29						
10. Pasza.											
Siano prasowane						1 Pud	1	30	—	44	C. n.
Siano nieprasowane						„	1	15	—	39	C. n.
Słoma prasowana						„	—	80	—	27	C. n.
Słoma nieprasowana						„	—	64	—	21	C. n.
Makuchy						„	3	20	1	08	C. n.
Otręby							3	—	1	01	C. n. we młynie
11. Materyały opałowe, świetlne i do czyszczenia.											
Drzewo łupane:	1. R. M.										W lesie
a) twarde	„	8	—	2	71						W lesie
b) miękkie	„	6	—	2	03						W lesie
Drzewo okrągłe:											W lesie
a) twarde	„	6	50	2	20						W lesie
b) miękkie	„	5	50	1	86						W lesie
Drzewo gałęż. i odpad.											W lesie
a) twarde	„	4	—	1	35						W lesie
b) miękkie	„	3	—	1	01						W lesie
Nafta	1 Pud	14	—	4	74	1 Liter	—	85	—	29	
Świece stear. zwyczajne						1 Funt	3	—	1	01	
Mydło do prania						„	4	40	1	49	
Mydło szare						„	2	75	—	93	
Soda						„	—	40	—	13 1/2	
Zapałki						1 pudełko	—	07	—	02	

*) Przy zawartości tłuszczu 3%

Najsurowiej zabrania się wymagać zapłaty za towar wyraźnie w rosyjskiej monecie Kurs: 1 R. = 2 K 95 h.

Kto żąda za produkty codziennego użytku zupełnie nieuzasadnionych cen, chowa zapasy towarów, zostaje lub wypiera się przechowywania tychże, czy też ucieka się do innych tym podobnych sposobów, które przyczyniają się do podwyższenia cen przedmiotów ogólno użytkowanych, będzie karany w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z d. 15. września 1915 r. Nr. 38 (Dz. Rozp. część IX) przez sąd grzywną do 20000 kr. lub aresztem do jednego roku, przyczem obok kary aresztu może być nałożona kara pieniężna aż do 20000 kr., tudzież może być orzeczona utrata przemysłowego uprawnienia i konfiskata towarów.

Janów, dnia 1. Lutego 1917.

C. i k. Komendant obwodu:

von THALHAMMER w. r., Pułkownik.

§ 7.

Przewóz koleją.

Przewóz koleją odbywa się na podstawie poświadczeń transportowych, wydanych przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

§ 8.

Ceny.

Oznaczenie ceny kupna i sprzedaży pozostawia się na razie dobrowolnej umowie między sprzedającym a kupującym.

§ 9.

Przymus sprzedaży dla nieproducentów.

Właściciele nasion, którzy nie są producentami winni zaofiarować je do sprzedaży Polskiej Centrali rolniczej najdalej do 15 marca 1917 r. Gdyby co do ceny takich zapasów nasion nie przyszło do ugody między sprzedawcą a kupującym, wówczas rozstrzyga co do ceny, stosownie do jakości towaru i każdoczesnych cen targowych c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe.

Wszelkie zapasy, znajdujące się u osób, nie będących producentami a nie zaofiarowane do sprzedaży do 15. marca 1917 r. zostaną po przeprowadzeniu postępowania karnego uznane za przepadłe.

§ 10.

Obowiązek sprzedaży nadwyżek przez producentów.

Producenci obowiązani są zaofiarować do sprzedaży Polskiej Centrali rolniczej najdalej do 31-go marca 1917 r. wszelkie nadwyżki wyżej wymienionych nasion, pozostałe po pokryciu własnego zapotrzebowania.

Ustalenie terminu odstawy pozostawia się dobrowolnej umowie.

§ 11.

Pokrycie zapotrzebowania nasion do siewu.

Rolnicy, którzy chcą sobie zapewnić pokrycie zapotrzebowania powyższych nasion do siewu w drodze kupna, winni najdalej do 15-go marca 1917 r. zgłosić swe zapotrzebowanie w Polskiej Centrali rolniczej względnie u zastępców mianowanych przez nią na poszczególne obwody.

§ 12.

Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane według § 10. podanego na wstępie rozporządzenia Naczelnego Wodza armii.

§ 13.

Interesy zawarte wbrew zakazowi.

Interesy zawarte wbrew postanowieniom niniejszego rozporządzenia są nieważne.

Przedmioty, przez których kupno lub sprzedaż naruszono to rozporządzenie, tudzież cena kupna za nie ulegają konfiskacie, przyczem cena kupna, względnie dochód uzyskany ze sprzedaży przedmiotów uznanych za przepadłe będą użyte przez Komendę obwodową dla wyżywienia ludności.

§ 14.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

9. Zakupno roślin strączkowych.

Ponieważ rozporządzenie co do zakupna roślin strączkowych nie odniosło pożądanego skutku, oddano obowiązek zakupna tychże produktów w ręce legitymowanych kupców

1. Hersch Josef Eibuschütz
2. Isak Friedman.

Kupcy ci obowiązani są zakupiony towar odstawić do najbliższego składu produktów do t. zw. Fassungstelle.

W interesie nienagannego zaopatrzenia armii w warzywa wzywa się wszelkie Oddziały wojskowe jakoteż Zarządy gmin do jak najintenzywniejszego popierania kupców—wykazujących się legitymacyą intendantury Gubernii wizowanej przez c. k. Komendę.

10. Ceny cukru.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 16-go stycznia 1917 r.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 4-go maja 1916 r., Dz. rozp. Nr. 57, zarządzam co następuje:

Artykuł I.

§§ 2, 3 i 4 rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 5-go czerwca 1916 r., Dz. rozp. Nr. 47 c. i k. Jen. Gub. Wojsk. mają brzmieć jak następuje:

§ 2.

C. i k. Zarząd wojskowy odstępuje cukier tylko takim posiadaczom koncesyi, którzy w myśl § 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii mogą oddawać towar tylko drobnym rozsprzedawcom (hurtownicy). Tym posiadaczom koncesyi będzie cukier oddawany po cenach:

100 kg. nie rafinowanego cukru kryształowego . . . 266 K 30 h
100 kg. rafinowanego cukru . . 276 K — h

Te ceny są ważne dla odbioru w magazynie handlarza.

§ 3.

Ceny cukru dla sprzedaży przez hurtownika drobnemu sprzedawcy oznacza się, jak następuje:

1 polski funt nie rafinowanego cukru kryształowego . . . 1 K 12 h
1 polski funt rafinowanego cukru . 1 K 16 h

Ceny te, są ważne dla odbioru w lokalu handlowym drobnego sprzedawcy. Koszta transportu zwracać będzie hurtownikowi c. i k. Komenda obwodowa.

§ 4.

Ceny sprzedaży cukru konsumentom ustanawia się następująco:

za 1 polski funt nie rafinowanego cukru . . . . . . 1 K 16 h
za 1 polski funt rafinowanego cukru 1 K 20 h

Artykuł II.

§ 5.

W dniu ogłoszenia muszą być stwierdzone wszelkie ilości cukru, znajdujące się u hurtowników, w składach, w drodze lub pozostające jeszcze do odebrania.

Za każde 100 kg. tego cukru należy złożyć dodatkową opłatę w wysokości 95 K 50 h.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

11. Zajęcie i obowiązek sprzedaży metali i przedmiotów metalowych.

Rozporządzenie c. i k. Jeneral-Gubernatora wojskowego z dnia 25-go stycznia 1917 r.

Na podstawie postanowień §§ 52. i 53. międzynarodowej umowy z dnia 18-go października 1907 r. dotyczącej praw i zwyczajów wojny lądowej, zarządzam co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Przy równoczesnym zakazie wolnego handlu, zużycia lub przeróbki ulegają zajęciu: nikiel, miedź, mosiądz, mosiądz czerwony, bronz, tombak, ołów, cyna, i cynk we wszystkich możliwych formach.

§ 2.

Przymus sprzedaży.

Każdy posiadacz lub przechowawca wymienionych poniżej metali i przedmiotów metalowych a w szczególności:

1. starych metali w każdej formie, nie wyłączając popielników i rusztów;

2. niewbudowanych półfabrykatów (tablic, płyt, blach, drążków, rur, drutów, i surowych odlewów);

3. nowych lub używanych fabrykatów w następujących formach: przedmiotów domowych, kuchennych i stołowych, wszelkiego rodzaju naczyń, niewmurowanych kotłów, przyrządów do grzania wody, naczyń na wodę, moździerzy, ciężarków mosiężnych od funta zwyż, świeczników, żelazek do prasowania, wieszadeł na kapelusze i ubrania oraz okuć budowlanych, obowiązany jest sprzedać je legitymowanym kupcom (§ 5.) skoro się do niego zgłoszą i wylegitymują a to po cenach podanych w § 6., których obniżać nie wolno.

Ten sam obowiązek ciąży na każdym wytwórcy i handlarzu przedmiotów wymienionych w § 3. ust. 1, który posiada zapasy takich przedmiotów w celu sprzedaży.

Z pod obowiązku sprzedaży są wyjęte te przedmioty, które mają szczególną artystyczną wartość, następnie części składowe o małym ciężarze, przez których odłączenie przedmiot główny stałby się niezdolnym do dalszego użytku a nadto przedmioty, służące do użytku domowego, jeżeli innemi ich zastąpić nie można.

§ 3.

Obowiązek zgłoszenia.

Posiadacze następujących przedmiotów metalowych i urządzeń z wyżej wymienionych metali, w miejsce których sprawienie nowych jest koniecznie potrzebne, a w szczególności:

1. pieców do kąpieli, wanien, poręczy, prętów ochronnych, przyciskaczy przy drzwiach i szyldzików, klamek przy drzwiach i bramach, drzwiczek od pieców, cembrzyn studziennych, pip, kurków wodociągowych oraz innych armatur, o ile te są montowane względnie już używane.

2. Dachów miedzianych lub ich części składowych, rynien dachowych lub ściekowych z miedzi.

3. Części składowych aparatów, maszyn, przewodów miedzianych (zabezpieczonych lub nie) narzędzi głównych i pomocniczych w zakładach przemysłowych i warstatach, obowiązani są te przedmioty i urządzenia zgłosić najpóźniej do dnia 15-go marca 1917 r. w Centrali metali Tow. akc., (ekspozytura w Lublinie), aby jeszcze w porę można porozumieć się co do odpowiednich terminów odstawy i ułatwić nabycie nowych przedmiotów.

Przepisane do zgłoszenia formularze można otrzymać bezpłatnie w wydziale przemysłowym c. i k. Komendy obwodowej.

§ 4.

Osoby, których dotyczy to rozporządzenie.

Rozporządzenie to dotyczy:

a) Właścicieli realności towarzystw, władz, przedsiębiorstw żywienia obcych osób, zarządów miast, gmin, zakładów kuracyjnych i leczniczych, teatrów i koszar;

b) zarządów gospodarstw domowych;

c) wytwórców i handlarzy, którzy wyrabiają wymienione w § 2. i 3. przedmioty lub nimi handlują, a w szczególności odlewarnie, fabryki armatur i maszyn, kuźnie przedmiotów miedzianych, ślusarnie i t. p.

§ 5.

Uprawnienie do zakupna.

Uprawnioną do zakupna jest jedynie Centrala metali Tow. akc., (ekspozytura w Lublinie) i jej zastępcy, którzy otrzymali legitymacye od c i k. Centrali Surowców Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Centrala metali i jej zastępcy są obowiązani za dostarczone im metale lub części metalowe zapłacić ustaloną cenę (§ 6.) zaraz przy zakupnie i to w gotówce a nadto wręczyć sprzedawcy urzędownie wypełnione poświadczenie, podając w niem przedmiot, wagę, i cenę.

§ 6.

Wynagrodzenie.

Za wymienione w §§ 2. i 3. przedmioty, należy zapłacić następujące wynagrodzenie:

Za całe fabrykaty i za pół fabrykaty z czystego niklu	K 1100
Za stary czysty nikiel w ogólności .	„ 800
Za miedź uzyskaną w drodze elektrycznej ze specyalnie zdemontowanych przewodów, aparatów i gromochronów	„ 480
Za miedź uzyskaną z rur i aparatów ze specyalnie zdemontowanych aparatów	„ 450
Za naczynia miedziane z gospodarstw domowych, restauracyi i t. d. bez obcych części składowych . .	„ 440
Za starą miedź	„ 400
Za wióra miedziane i miedź lekką .	„ 360
Za nowe rury, blachy, ciągnięte pręty i gotowe fabrykaty z mosiądzu .	„ 300
Za armatury mosiężne nowe i specyalnie zdemontowane . . .	„ 265
Za mosiądz krajany	„ 260
Za odlewy mosiężne ciężkie . .	„ 240
Za wióra mosiężne i mosiądz lekki .	„ 200
Za nowe i specyalnie demontowane armatury z mosiądzu czerwonego i gotowe fabrykaty	„ 320
Za stary ciężki odlew czerwonego mosiądzu	„ 280
Za wióra z czerwonego mosiądzu i sita	„ 220
Za ciężki bronz i armatury bronzowe	„ 320
Za nowe fabrykaty ołowiane i półfabrykaty	„ 105
Za ołów w kawałkach . . .	„ 85
Za stary ołów miękki . . .	„ 80
Za ołów z akomulatorów . . .	„ 45
Za osad ołowiany uzyskany z bateryi akomulatorowych (suszony na powietrzu)	„ 32
Za ołów twardy z przynajmniej 5% domieszką antymonu . . .	„ 120
Za czcionki z ołowiu . . .	„ 240
Za metal ze steorytypii . . .	„ 200

Za cynę ze znakiem fabrycznym (Banca, Straits, Billiton) w oryginalnych kawałkach lub według rozbioru, ze zawartością czystego metalu więcej jak 99·5% . . . . . . K 2200
Za naczynia z cyny, jak talerze, półmiski, dzbanki, miary, formy cukiernicze, flaszki do grzania, inne naczynia i narzędzia, tace do napoi i potraw, wanny do kąpieli, pipy, armatury i formy do wyrobu świec „ 900
Za blachę cynkową nową . . . „ 90
Za blachę cynkową starą, odpadki cynku i odlewy cynkowe . . . „ 72

Wszystkie powyższe ceny rozumie się za wagę 100 kg. rzeczywistego czystego metalu odnośnego gatunku bez obcych domieszek.

§ 7.

Dozór i załatwianie sporów.

Sprzedający i legitymowani kupcy mogą korzystać z pośrednictwa miejscowych władz.

Spory, których w drodze tego pośrednictwa nie załatwiono, rozstrzyga właściwa Komenda obwodowa a ostatecznie Jeneralne-Gubernatorstwo wojskowe (Centrala Surowców), do której to władzy należy również wnosić doniesienia i zażalenia na zakupujących metale.

§ 8.

Postanowienia karne i postępowanie.

Przekroczenia § 2. i 3. tego rozporządzenia oraz wszelkie czynności, mające na celu udaremnienie tych przepisów a nadto wszelkie zaniedbania, będą w myśl art. II. § 1. rozp. Naczelnej Komendy armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30, Dz. rozp. karane przez właściwą Komendę obwodową grzywną do 2000 Koron lub karą aresztu do sześciu miesięcy. Prócz tego można orzec przepadek zatajonych lub w jakikolwiek inny sposób usuniętych przedmiotów.

Odnośnie do postępowania mają zastosowanie przepisy ostatnio cytowanego rozporządzenia Naczelnego Wodza armii

§ 9.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1-go marca 1917 r.

12. Przyjmowanie mieszkańców Polski do służby przy c. i k. Straży skarbowej.

Ad MGG. F. A. Nr. 1055/16.

C. i k. Naczelna Komenda armii rozporządzeniem M. V. P. Op. Nr. 66390/16 zezwoliła na dalsze przyjmowanie dobrowolnie zgłaszających się tutejszokrajowców do pomocniczej służby przy Straży skarbowej po poprzednim wyszkoleniu w c. i k. Komendzie Straży skarbowej przy c. i k. Jeneralnem Gubernatorstwie wojskowem w Lublinie.

A) Warunki przyjęcia

obok fizycznego uzdolnienia są następujące:

a) zupełna znajomość języka polskiego w mowie i piśmie (znający także język niemiecki mają pierwszeństwo),

b) odpowiedni wymogom służby stopień inteligencyi,

c) nienaganna przeszłość,

d) wiek od skończonych 18-tu do najwyżej 32-wu lat,

e) posiadanie ciepłego koca, dobrego ciepłego ubrania oraz takiegoż obówia i bielizny,

f) wreszcie zobowiązanie się przez własnoręcznie napisany i podpisany rewers do przynajmniej dwuletniej służby i poddanie się na czas tejże służby wszystkim c i k. Straż skarbową obowiązującym przepisom dyscyplinarnym i karno-sądowym.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe może jednak przyjętych do straży skarbowej ochotników każdej chwili bez podania powodów ze służby zwolnić.

Małoletni mają się wykazać pisemnem zezwoleniem ojca (opiekuna), potwierdzonem przez właściwy urząd gminny.

B) Wynagrodzenie.

Przyjęci kandydaci otrzymają tytułem wynagrodzenia:

1. każdoczesne relutum etapowe, obecnie dziennie . . 3 K 90 h
2. wynagrodzenie dziennie . 2 „ 74 „
3. dodatek polowy „ . 1 „ 20 „

płatne z góry co 10 dni.

Przy wykonywaniu czynności służbowych poza obrębem siedziby urzędowej nie należy się wyż wymienionym połowa relutum etapowego.

Oprócz tego otrzymają oni ubranie a to: 1 płaszcz, 1 bluzę, 1 parę spodni, 1 czapkę, i 1 parę trzewików.

Reflektanci mają podania wraz z potrzebnymi oryginalnymi dokumentami wnieść osobiście w c. i k. Komendzie obwodowej.

13. Zakaz pobierania przez miasta i gminy podatku gminnego od soli.

Doszło do wiadomości W. G. Gubernatorstwa, że niektóre gminy (zwłaszcza miejskie) pobierają podatek akcyzowy względnie aprowizacyjny od przywożonej względnie wywożonej z gminy soli, a mianowicie ma podatek ten 50 K od wagona soli wynosić.

C. i k. W. G. Gubernatorstwo reskryptem z 3. lutego 1917, F. A. Nr. 101419/17 pobierania podatku od soli na rzecz gmin zabroniło.

14. Ściągnięcie części not dwukoronowych.

(Odnośnie do rozp. A. O. K. Q Nr. 11141 z 12./I. 1917).

Połowy i ćwiartki not dwukoronowych będą przez kasy aust.-węg. Banku w ogóle tylko do 31. stycznia 1917 bez potrąceń przyjmowane. Po tym terminie zostaną potrącane koszta sporządzania not według ustanowionych przepisów.

Ze strony państwowych, wojskowych i innych publicznych kas, w uwzględnieniu godnych wypadkach także i od osób prywatnych, będą kasy austr.-węg. Banku w mowie będące podzielone banknoty do końca lutego przyjmowały.

Ogłasza się przeto, że połówki i ćwiartki not dwukoronowych kasa tutejszej Komendy tylko do dnia 20. lutego 1917 wymieniać będzie.

15. Wyrób i sprzedaż wódki „pejsachowej“.

C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie zezwoliło gorzelni w Kośminku koło Lublina dalej w Kielcach i w Budzyniu koło Buska na wyrób wódki „pejsachowej“ z kwaśnej melassy.

Wyprodukowana wódka „pejsachowa“ będzie sprzedawaną w zaopatrzonych w przepisaną etykietę i urzędownie zapieczętowanych flaszkach o pojemności $^{1}/_{20}$ wiadra.

Sprzedaż wódki „pejsechowej“ może nastąpić tylko na podstawie nadanej przez właściwą c. i k. Komendę obwodową koncesyi, po zapłaceniu przepisanych należytości patentowych, jednakowoż tylko w czasie od 1. lutego do 1. maja 1917—i tylko współwyznawcom sprzedającego (żydom).

16. Miejsce wizum paszportowego w Granicy.

Na reskrypt W. G. G. z 15./I. 1917, B. Nr. 102202/17.

Z dniem 15. stycznia 1917 przeniesiono kontrolę paszportów ze Szczakowej do Granicy.

17. Karty identyczności.

Odnośnie do p. 8 alinea 2, Dz. U. Nr. 3 z 2/II. 1916 zarządza się:

Karty stwierdzające identyczność osoby dla ludności miasta Janowa wydawać ma w przyszłości posterunek żandarmeryi w Janowie a to na podstawie poświadczenia magistratu miasta.

Zresztą obowiązują postanowienia powołanego wyżej Dz. Urz.

18. Zasiewy wiosenne.

Zasiewy wiosenne 1917 i roboty polne z niemi złączone winny być na tych samych zasadach jak w latach poprzednich wykonane.

Wszystkie parcele, które w jesieni z jakichkolwiek bądź powodów uprawione nie zostały,

muszą z wiosną 1917 bezwarunkowo być obsiane. O ile możności trzeba powiększyć uprawę jarej pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa i kartofli.

Roboty około uprawy wiosennej winny być czemprędzej wykonane.

Urząd gminny wraz z Komisyą gospodarczą powinny zaraz wszystko zorganizować, by z wiosną roboty około uprawy odbyły się bez przeszkody, zawczasu zorjentować się czy nie brakuje nasienia do siewu, ile potrzeba nawozu sztucznego, a przedewszystkiem zapewnić sobie dostateczną ilość sił roboczych.

Do pokrycia kontyngentu sił roboczych zarządzone zostaną przymusowe ściągania wszystkich zdolnych do pracy ludzi, także kobiet i zdolnych do pracy dzieci, pojedyńcze wioski w gminie powinny się łączyć, radzić i wzajemnie wspomagać.

19. OBWIESZCZENIE.

Dnia 31. stycznia 1917 r. skończyło się Generalne zastępstwo c. i k. Urzędu górniczego w Dąbrowie, które dotychczas miało „Tepege" w Dąbrowie ul. Sobieskiego.

Wszystkie, aż do tego dnia wymienionemu Towarzystwu przypisane i jeszcze nie dostarczone zamówienia węgla, muszą być zatem na nowo nadawane.

Z dniem 1. lutego 1917 r. należy przeto ze wszystkiemi zleceniami węglowemi zwracać się do

Handlowego referatu

tutejszej c. i k. Komendy obwodowej, który je odsyłać będzie dla załatwienia do c. i k. Wojskowego Urzędu Górniczego.

Bezpośrednie załatwianie spraw z tym Urzędem nie może mieć miejsca.

Do „Tepege" wpłacone kwoty, za dostawy jeszcze nie otrzymane należy tamże reklamować.

20. Zakaz używania skóry do wyrobów technicznych i rymarskich.

Brak surowych materyałów wymaga koniecznie, by każda skóra wyłącznie do sporządzenia obówia używaną była i tylko do tego celu zabezpieczoną być musi.

Zabrania się:

1. wyrabiania skór do sporządzania uprzęży i do uskuteczniania reperacyi tychże.

2. używania skór do sporządzania rzemieni i pasów transmisyjnych, do uszczelniania, jak pomp i t. d.

W miejsce skór należy używać:

do sporządzania uprzęży: gurty i wyroby powroźnicze,

do reperacyi tychże: starą uprząż albo kombinacye z gurtami i wyroby powroźnicze,

do sporządzania nowych pasów transmisyjnych i rzemieni: pasów transmisyjnych z przedsiębiorstw nieruchomych prócz tych w miejsce rzemieni: jak Balata-Ecco-rzemieni i podobnych wyrobów z bawełny i td.

Do reperacyi rzemieni skór: tylko stare rzemienie tego rodzaju, do uszczelniania: jak pomp i td. Fibrin, Klingerit i td. w odpowiedniej grubości, które z monarchii sprowadzone być winne.

Formacye wojskowe winnne, celem zamówienia uprzęży, odnieść się do dotyczącej intendantury.

21. Noty rublowe — falsyfikaty.

Podaje się do ogólnej wiadomości że w ostatnich czasach ukazują się w biegu handlowym w większych ilościach banknoty 500 rublowe które mają być belgijskiego falsyfikatu.

Należy ludność odpowiednio pouczyć i uwagę zwrócić na te i inne banknoty rublowe puszczane w obieg więcej lub mniej udane tak że przy przyjmowaniu rosyjskich pieniędzy winni szczególną uwagę zwrócić by uchronić się od straty.

22. Regulamin dla handlu i przemysłu.

§ 1.

Zgodnie z ustawami rosyjskimi rozróżnia się handle i przemysły koncesyonowane i niekoncesyonowane (wolne).

§ 2.

Następujące zarobkowości uznaje się za koncesyonowane:

1. Sprzedaż wyrobów tytoniowych (trafiki) Rozp. N. W. A. z 26/7 1915, Nr. 28 Dz. Rozp. i z 8/3 1916, Nr. 50 Dz. Rozp.

2. Sprzedaż marek stemplowych i innych znaczków wartościowych.

3. Przyjmowanie obcych w gospodę (hotele, domy zajezdne, pokoje umeblowane).

4. Podawanie ciepłych i zimnych potraw i przekąsek.

5. Podawanie kawy, herbaty, czekolady.

6. Wyszynk piwa, porteru, wina, miodu, win owocowych.

7. Sprzedaż piwa, porteru, wina, miodu, win owocowych w zamkniętych w sposób handlowy flaszkach i naczyniach.

8. Spuszczanie piwa do flaszek.

9. Wyszynk słodzonych napojów spirytusowych i podawanie rumu albo koniaku do herbaty.

10. Sprzedaż słodzonych napojów spirytusowych w zamkniętych w sposób handlowy flaszkach i naczyniach.

11. Wyszynk wódki monopolowej (Rozp. N. W. A. z 22/4 1916 Nr. 55 Dz. Rozp., W. G. G. z 26/9 1916 Nr. 75 Dz. Rozp.)

12. Sprzedaż spirytusu i wódki monopolowej w zamkniętych w sposób handlowy flaszkach i naczyniach.

13. Utrzymywanie stałych teatrów swietlanych (kinoteatrów, panoram).

14. Utrzymywanie dozwolonych gier.

15. Sprzedaż kart do grania.

16. Przemysł piekarski i cukierniczy.

17. Handel cukrem (Rozp. N. W. A. z 4/5 1916, Nr. 57 Dz. rozp.) i wyrób karmelków, cukierków, cukru lodowatego.

18. Wyrób wody sodowej i sztucznych wód mineralnych.

19. Wyrób i sprzedaż środków farmaceutycznych i odnośnych materyałów surowych apteki, składy apteczne, droguarye).

20. Wyrób środków toaletowych w drodze chemicznej.

21. Wyrób przedmiotów ze stearyny i parafiny, oraz wyrób mydła.

22. Chemiczne zakłady czyszczenia.

23. Zakłady kąpielowe.

24. Zakłady pogrzebowe.

25. Przemysł fryzyerski i golarski.

26. Tandety—sprzedaż używanych ubrań.

27. Handel towarów obnośny, tudzież zawodowe jeżdżenie z towarami po targach i jarmarkach.

28. Sprzedaż i utrzymywanie składów nafty i innych łatwo zapalnych materyałów.

29. Biura stręczeń służby, posad i robotników.

30. Przemysł kominiarski.

31. Przemysł kanalarski i rakarski.

32. Przemysł fotograficzny.

33. Drukarnie i zakłady powielania pisma.

34. Sprzedaż książek i obrazów (księgarnie, antykwarnie) i wypożyczanie książek.

35. Biura dzienników, ogłoszeń i plakatowania.

36. Biura spedycyjne (przewóz mebli).

37. Dorożkarstwo.

38. Handel końmi.

39. Garbarnie skór surowych.

40. Wyrób i sprzedaż broni i środków wybuchowych.

41. Wszystkie przedsiębiorstwa w sposób fabryczny prowadzone z użyciem maszyn, albo w których więcej jak 10 sił robotniczych zajętych jest przy wytwarzaniu odnośnych produktów.

Powyższy wykaz w miarę potrzeby uzupełniać się będzie osobnymi rozporządzeniami, i ewentualnie także inne zarobkowości podciągnięte będą pod pojęcie przemysłu koncesyonowanego.

§ 3.

Wszelkie inne zarobkowości nie uznane, jako koncesyonowane, uważane są jako wolne, a do rozpoczęcia ich wystarcza pisemne zgłoszenie w c. i k. Komendzie obwodowej i uiszczenie odnośnego podatku patentowego.

§ 4.

Żaden jednak handel albo przemysł nie może być otworzony i w ruch puszczony, dopóki nie zostanie uiszczony przypadający podatek patentowy, albo dopóki właściciel nie uzyska uwolnienia od tego podatku.

§ 5.

Rozpoczęcie prowadzenia koncesyonowanego przemysłu lub handlu zawisłe od poprzedniego uzyskania koncesyi. W tym celu należy przed rozpoczęciem wykonywania odnośnych zarobkowości wnieść należycie ostemplowane podanie do c. i k. Komendy obwodowej i dołączyć:

1. paszport lub metrykę chrztu względnie urodzenia.

2. uzyskane koncesyjne dekrety, tak od władz rosyjskich jak obecnych władz okupacyjnych.

3. szkic lokalu przemysłowego i opis tegoż.

Przed uzyskaniem koncesyi nie wolno rozpocząć prowadzenia koncesyonowanych zarobkowości

Koncesya ma być z reguły osobiście wykonywaną. Na wyjątki zezwolić może c. i k. Komenda obwodowa.

§ 6.

Każdy przemysłowiec względnie właściciel handlu obowiązany jest zaopatrzyć swój lokal szyldem oznaczającym rodzaj przemysłu tudzież imię i nazwisko właściciela. Napisy w innym jak polskim i niemieckim języku i innymi jak łacińskiemi literami są niedopuszczalne.

§ 7.

Dekret koncesyjny, a przy zarobkowościach wolnych świadectwo patentowe umieścić należy w lokalach przemysłowych w miejscu widocznem za ramkami.

§ 8.

W lokalach gdzie sprzedaje się artykuły spożywcze i inne do użytku codziennego potrzebne jak węgiel, nafta, mydło i t. d. wywieszony ma być cennik towarów, a w restauracyach, kawiarniach i wyszynkach cennik potraw i napoi.

W hotelach należy w każdym pokoju uwidocznić cenę pokoju.

§ 9.

a) Prowadzenie przemysłu lub handlu wolnego bez poprzedniego zgłoszenia lub też

b) prowadzenie przemysłu lub wolnego handlu, którego zgłoszenia c. i k. Komenda obwodowa nie przyjęła do wiadomości,

c) prowadzenie przemysłu koncesyonowanego przed uzyskaniem koncesyi,

d) przekroczenie zakresu uzyskanej koncesyi przez wykonywanie zarobkowości niewymienionych w dekrecie koncesyjnym—karane będzie w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19/8 1915, Nr. 30 część VII. Dz. rozp. Zarz. wojsk. w Polsce — grzywną do 2000 K lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 10.

Pzekroczenie przepisów wymienionych w §§ 5. 6. 7. i 8. niniejszego rozporządzenia karane będą grzywnami do 100 K ewentualnie karą aresztu do 10 dni.

23. Do wszystkich urzędów parafialnych i prowadzących metryki.

O wszystkich porodach zgłoszonych w urzędach parafialnych i u prowadzących mytryki należy przesyłać wykazy c. i k. Komendzie obwodowej najpóźniej do 2. dnia każdego miesiąca za poprzedni miesiąc. Wykazy to mają zawierać następujące rubryki:

1. Nazwisko, imię i wiek ojca i matki, 2. dzień urodzenia, 3. miejscowość urodzenia, 4. czy ślubny czy nieślubny, 5. czy urodziło się żywe czy umarłe, 6, płeć i imię dziecka, 7. nazwisko i miejsce zamieszkania akuszerki, która była obecną i pomocną przy rozwiązaniu.

Wykaz za miesiąc styczeń i luty tego roku należy przesłać c. i k. Komendzie obwodowej do 10. marca tego roku.

Zapiski i wykazy nowonarodzonych.

Od chwili, ogłoszenia zarządzenia niniejszego należy prowadzić jak najdokładniesze zapiski o każdym wypadku narodzin i sporządzać wykazy — na przepisanych do tego celu formularzach, które egzaminowanym akuszerkom prześle się wprost, nieegzaminowanym zaś a udzielaniem pomocy przy porodach trudniącym się osobom za pośrednictwem właściwego ich urzędu gminnego.

Obowiązkiem urzędu gminnego jest, wezwać wszystkie udzielaniem pomocy przy

porodach trudniące się osoby, które nie umieją pisać, aby o każdym wypadku, w którym przy porodzie udzielały pomocy bezzwłocznie zgłaszały w urzędzie gminnym, podając potrzebne daty, wykazy zaś urodzin za te osoby zestawia sam Urząd gminy.

Wykazy mają egzaminowane akuszerki przesyłać wprost c. i k. Komendzie obwodowej nieegzaminowane zaś za pośrednictwem odnośnego Urzędu gminnego najpóźniej do drugiego dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Ten sam termin obowiązuje także Urzędy gminne do przedkładania wykazów sporządzonych za pisać nieumiejące pomocnice przy porodach.

Wykazy negatywne należy również przedkładać każdego miesiąca. Termin przedkładania musi być jak najścislej przestrzegany.

Niezastosowanie się do obowiązku przedkładania wykazów lub przedkładania tychże z pewnem opoźnieniem, karane będzie grzywną pieniężną do 50 koron.

24. Karygodność przestępstw serwitutowych.

Celem zapobieżenia wszelkim wątpliwościom i położenia kresu nieuzasadnionym skargom i zażaleniom ze strony uprawnionych do serwitutów leśnych podaje się ponownie do powszechnej wiadomości rozporządzenie w tym kierunku c. i k. wojskowego Jeneral-Gubernatorstwa w Lublinie z 31. października 1915, Nr. 4139, przyczem wzywa się wójtów i sołtysów, by w tym względzie jaknajskrupulatniej pouczyli ludność i rozporządzenie poniżej podane często jej przypominali.

„Na zapytanie czy szkody lasowe w lasach serwitutowych wyrządzane przez uprawnionych do serwitutu podlegają dochodzeniu i ukaraniu Władz sądowych czy administracyjnych, udzielono jednej Komendzie obwodowej następującej wiadomości.

Wedle ustaw rosyjskich niektóre sprawy stanu włościańskiego w ogólnym interesie tak sporne jak i niesporne przydzielone były kompetencyi tak zwanym władzom włościańskim (komisarzom włościańskim) i t. d.

Władze te rozstrzygały między innemi co do istnienia lub nieistnienia, tudzież przekroczenia praw serwitutowych, o ile te prawa polegały na tabelach likwidacyjnych. (Zatem nie na mocy jakiego tytułu prywatnego uzyskane prawa serwitutowe).

To cywilno-prawne rozstrzygnięcie mogło zatem służyć za podstawę do wdrożenia dochodzeń karnych przeciw sprawcy. (Ustęp a, instrukcyi dla komisarzy włościańskich z 21. maja 1876. zbiór ust. Nr. 542/76.

Przekroczenie praw serwitutowych może w dobrej (z nieświadomości) lub w złej wierze być popełnione. W pierwszym wypadku o czynie karygodnym nie może być mowy. Czynem karygodnym jednak jest, jeżeli uprawniony do serwitutu, (co najwięcej się zdarza) świadomy granic swego uprawnienia takowe rozmyślnie przekracza. Czy istniejący spór co do rozmiaru i sposobu w wykonywaniu praw serwitutowych w danym wypadku złą wolę wyklucza, ma osądzić sędzia.

To przedwstępne pytanie rozstrzygnąć miał wedle rosyjskiej organizacyi władz komisarz włościański.

Ponieważ władze te obecnie zostały zniesione, a ich działalność rozdzielona została na Sądy i władze administracyjne (Reskrypt E. N. K. z 1. września 1915 Op. Nr. 77.776 w. j. G. Nr. 36/1) rozstrzyga otem, jakoteż kwestyi przedwstępne, sędzia swem orzeczeniem. On ma zasięgnąć potrzebnych wyjaśnień od władzy administracyjnej, która sprawuje nadzór nad lasami serwitutowymi.

Władza administracyjna wydać ma także zarządzenia z a p o b i e g a w c z e celem ochrony lasów serwitutowych — jakoteż innych lasów.

Władze włościańskie niemiały ale żadnej jurysdykcyi karnej. One nie były uprawnione do nałożenia jakichkolwiek kar, wszczególności za przestępstwa lasowe i polowe.

Takie rosyjskie ustawy lasowe zawierają bardzo mało postanowień karnych, dotyczących lasów państwowych i dla odnośnego wypadku są bez znaczenia.

Przestępstwa lasowe wedle rosyjskiego prawa mogły być tylko na podstawie przepisów ustawy karnej dla sędziów pokoju w każdym razie na podstawie przepisów powszechnej ustawy karnej karane.

Ustawa karna dla sędziów pokoju zawiera bardzo wiele przepisów, które przy energicznem zastosowaniu dają dostateczną ochronę lasom, a także i lasom serwitutowym.

Przepisy te zawarte są w artykułach: 31, 32, 33, 56/1, 56/2, 56/3, 56/4, 56/5, 56/6, 56/7, 57/5, 57/6, 57/7, 58/8, 92, 95, 98, 112, 112/1, 145, 148, 154, do 162, 164, 167 do 168/1, ust. o karach.

Wszczególności zwracać należy uwagę na art. 57/7 ust. o kar. której skierowany jest nietylko przeciw właścicielom lasów serwitutowych, lecz także przeciw uprawnionym do serwitutu i stosuje karę co do wszystkich złośliwych przekroczeń przepisów i planu gospodarczego w lasach serwitutowych.

Ukaranie tych wypadków należy do kompetencyi sądów gminnych względnie sądów pokoju.

Ukaranie zatem popełnionych w lasach serwitutowych przestępstw lasowych przez uprawnionych do serwitutu, należy wedle odnośnych postanowień ustawy karnej dla sędziów pokoju przedewszystkiem na podstawie art. 57/7 ust. o kar. do właściwości sądów gminnych względnie sądów pokoju.

Sędzia ma także to pytanie rozwiązać, czy sprawca działał w dobrej wierze z nieświadomości, lub też w złej wierze działał świadomie przeciw przepisom i przekroczył granicę swego uprawnienia".

25. Dopuszczenie pakietów pocztowych do wagi 10 kg. w Gubernii lubelskiej.

L. Dyr. Poczt. 992/17.

Od dnia 15. lutego 1917 zostaje waga pakietów pocztowych w obrocie w Gubernii Lubelskiej, jako też w obrocie do i z austryacko-węgierskiej Monarchii podwyższoną z 5 kg. do 10 kg.

Należytości wynoszą:

za pakiety do wagi 5 kg. . . . — K 80 h
za pakiety do wagi powyżej 5 kg. aż do 10 kg. włącznie . . 2 K — h

26. Zasądzenia.

Przez c. i k. Sąd wojskowy w Janowie został zasądzony:

Franciszek Huber, z Piasków obok Kraśnika, za brodnię kradzieży po myśli §§ 457, 461 c, i 459 w. u. k. na karę ciężkiego zaostrzonego więzienia na 1 rok.

Karolina Huber, z Piasków obok Kraśnika, za zbrodnię kradzieży po myśli §§ 457, 461 c i 459 w. u. k. na karę ciężkiego zaostrzonego więzienia na przeciąg 3 miesięcy.

Władysław Kaczmarski, z Dzierzkowic, za zbrodnię nieuprawnionego posiadania broni i amunicyi po myśli § 2 rozp. N. D. A. z 8/3 1916 Roz. XVI dz. rozp. dla Zarządu wojskowego w Polsce na karę 8-miu miesięcznego zaostrzonego więzienia.

Bronisław Karbowiak i Franciszek Ziółkowski, obaj ze Skorzyc, gm. Urzędów, za zbrodnię nieuprawnionego posiadania broni i amunicyi po myśli § 2 rozp. N. K. A. z 8. marca 1916, Roz. XVI dz. rozp. dla Zarządu wojskowego w Polsce, każdy na karę 1-dno miesięcznego obostrzonego więzienia.

Leisor Glückstein, z Zakrzówka za przekroczenie nakłanania do nadużycia władzy urzędowej po myśli § 568 w. u. k. na 7-dmio dniowy obostrzony areszt.

Andrzej Bartak, z Popkowic, gm. Urzędów, za zbrodnię kradzieży po myśli §§ 457, 459 w. u. k. na karę 4 miesięcznego ciężkiego i obostrzonego więzienia.

Jan Culinski, z Kowalina, gm. Trzydnik i Ignacy Kędziora z Kowalina, gm. Trzydnik, za zbrodnię kradzieży po myśli §§ 457, 459 i 461 c, w. u. k. każdy na 4 miesiące ciężkiego i obostrzonego więzienia.

Antoni Kucharczyk, z Rachowa, gm. Annopol, za zbrodnię nieuprawnionego posiadania broni po myśli § 2 rozp. N. K. A. z 8/3 1916, Rozdz. XVI dz. rozp. dla Zarządu wojskowego w Polsce na 2 miesiące obostrzonego więzienia.

Władysław Jarosz z Krzemienia, gm. Kawęczyn, za zbrodnię kradzieży po myśli §§ 457, 459, 461 c, 462 c 464 e w. u. k. na 1 rok ciężkiego, obostrzonego więzienia.

Walenty Blacha, z Krzemienia, gm. Kawęczyn, za zbrodnię kradzieży po myśli §§ 457, 459, 461 c, 462 c, w. u. k. na 6 lat ciężkiego, obostrzonego więzienia.

Grzegorz Kokoszka, z Krzemienia, gm. Kawęczyn, za zbrodnię kradzieży po myśli §§ 457, 459, 461 c, w. u. k. na trzy miesiące ciężkiego, obostrzonego więzienia.

Jan Malinowski z Żabna, gm. Turobin. za zbrodnię kradzieży po myśli §§ 457, 459, 462 c, w. u. k. na 6 lat ciężkiego i obostrzonego więzienia. i

Stefan Porębski, z Księżomierza, gmina Gościeradów, za zbrodnię kradzieży po myśli §§ 457, 462 d, w. u. k. i przekroczenie po myśli § 1:3 rozp. N. K. A. z 15/9 1915 dz. rozp. 39 dla Zarządu wojskowego w Polsce, na 6 tygodni ciężkiego, obostrzonego więzienia.

27. Zasądzenia.

W styczniu br. potwierdził Sąd obwodowy jako odwoławczy, następujące wyroki karne wydane przez Sądy pokoju:

1. Stanisław syn Walentego Sudoł, z Anielina gm. Annopol, za kradzież 3 miesiące więzienia,
2. Kazimierz Nowosielski, z Anielina, gm. Annopol, za kradzież 3 miesiące więzienia.
3. Schloma Moschkowitz z Kraśnika, za kradzież 6 tygodni więzienia,
4. Szymon Drzazga z Białej, gm. Kawęczyn, za kradzież 6 tygodni więzienia.
5. Jan Pańkowski z Zaklikowa za nieprawne łowienie ryb 25 rubli grzywny,
6. Maksymiljan Zakościelny, z Zaklikowa, za ten sam czyn karygodny 25 rubli grzywny,
7. Antoni Rożek, z Krzemienia, gm. Kawęczyn, za sprzeniewierzenie 3 tygodnie aresztu,
8. Jan Zarzeczny z Batorza, gm. Chrzanów, za uczestnictwo w kradzieży 3 tygodnie więzienia.

28. List gończy.

Karolina Grankowska lat 42, zamężna, córka Jana i Katarzyny, zamieszkała w Kowalinie, gminy Trzydnik, powiatu janowskiego—oskarzona o kradzież różnych rzeczy—wydaliła się z miejsca swego zwykłego zamieszkania w niewiadomym kierunku i dotychczas nie zdołano jej odszukać.

Uprasza się wszystkie Władze i organa bezpieczeństwa, aby za wyż nazwaną pilnie śledziły, a w razie przytrzymania do Sądu pokoju w Gościeradowie odstawiły.

29. Zguby.

Zgubili:

Lejba Hersch Horenfeld z Zamościa, swój paszport Nr. 1176 wystawiony przez c. i k. Komendę obwodową w Zamościu ważny do 24./II. 1917,

Hersch Rolstein z Piotrkowa, swój paszport Nr. II/R wystawiony przez c. i k. Komendę obwodową w Piotrkowie ważny do 15./II. 1917,

Zofia Kaczkowska z Kraśnika dnia 29./I. 1917 swoją kartę identyczności Nr. 821 ważną do 4. marca 1917,

Natalia Rappoport z Zaklikowa, swoją kartę identyczności ważną do 22./IV. 1917,

Andrzej Lipiec z Rudnika, gm. Zakrzówek swoją kartę identyczności ważną do 30./VI. 1917,

Znalazcy tych paszportów i kart mają je złożyć na najbliższym posterunku c. i k. Żandarmeryi ewentualnie w c. i k. Komendzie obwodowej w Janowie.

D O D A T E K.

Skorowidz miejscowości w austr.-węgiersk. Okupacyi w Polsce.

Na podstawie c. i k. etapowej Dyrekcyi poczt i telegrafów w Lublinie z dnia 20. lutego 1917 L. 1518 podaje się do wiadomości, że w Ekonomacie c. i k. Dyrekcyi poczt i telegrafów jest do nabycia opracowany przez Dyrekcyę poczt i telegrafów Skorowidz miejscowości w austryacko-węgierskim Obszarze Polski za cenę 6 sześciu koron. Skorowidz ten można zamawiać przez c. i k. etapowe urzędy pocztowe.

C. i k. Komendant obwodu:

PEINLICH von IMMENBURG w. r.,

Podpułkownik.